

To og Tyvende Møde.

Lørdagen den 11te November 1882 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Første Viceformand (Berg): Fra Finantsministeren har Formanden modtaget „Forslag til Lov om Forbud mod Tobaksdyrkning“, som igaar blev fremsat i Landstinget. Exemplarer af Lovforslaget ere om- delte.

Bed Folkethingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (Chr. Ravn) er indbragt tvende Andragender, et fra Fiskere paa Mors angaaende Bestemmelser i Fiskerilovforslaget, hvilket vil blive tilstillet Udvalget for Fiskerilovforslaget, og et andet om Oprettelsen af en Telegrafstation i Karby, hvilket vil blive tilstillet Finantsudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. v.

F. K. Larsen: Uagtet jeg i det Væsentlige kan bifalde de Udtalelser, hvormed den ærede Indleder (Bojsen) igaar ledsagede Forslaget, og uagtet jeg i det Hele ikke kan Andet end finde, at Lovforslaget er et smukt og godt Arbejde, med hvis Fremkomst man maa være meget tilfreds, kan jeg dog ikke Andet end udtale, at jeg i enkelte Punkter ikke har fundet mig aldeles tilfredsstillet ved dets Bestemmelser. Først og fremmest savner jeg i dette Forslag Gennemførelsen af et Princip, som efter min Overbevisning maa gennemføres overalt, hvor man vil bringe en Indtægtsbestatning i Anvendelse, saafremt den skal være retfærdig, nemlig Principet om Bestatning af de høiere Indtægter efter en stigende Skala. Den ærede Indleder udtalte igaar, at Forslagsstillerne ikke havde villet reise dette Spørgsmaal, men det vilde se meget mærkeligt ud, og det er forøvrigt næsten utænkeligt, at dette Spørgsmaal ikke skulde fremdrages i dette Thing ved Behandlingen

af et Lovforslag som det foreliggende, der jo i alt Væsentligt maa betegnes som gaende ud paa en Indkomstbestatning. Lovforslaget har ogsaa paa en vis Maade taget Hensyn til Principet ved at fastsætte en synkende Skala for de lavere Indtægter, fra 3,200 og nedad; men jeg tror ikke, man kan standse derved. Efter min Overbevisning kræver Principet absolut, at man ogsaa gennemfører det for de høiere Indtægters Vedkommende. Det er dog vistnok uomtvisteligt, at naar en Mand har 4,000 Kr. aarlig Indtægt, og en anden Mand har 40,000 Kr., saa har Sidstnævnte mer end tidobbelst saa stor Skatteevne som den Første og bør altsaa ogsaa betale forholdsvis større Skat. Naar en Familie-fader med een Familie har ligesaa Meget som ti andre Familiefædre, der hver for sig ogsaa maa underholde en Familie, saa har han i Virkeligheden en langt større Skatteevne end alle disse Familiefædre tilfammen. Jeg tror, at det Princip i Virkeligheden er saa uomtvisteligt og retfærdigt, at Ingen vil forsøge paa at benægte det, langt mindre afvise det. Men netop fordi Principet ikke lader sig afvise, kan jeg ikke se nogen Grund til ikke at optage det i dette Skattelovforslag, og jeg tror netop af den Grund, at det ikke vil være nogen Hindring for Lovens Gennemførelse, forudsat naturligtvis, at Principet gennemføres paa en maadeholden og begrundig Maade. Jeg skal dertil sige, at jeg anser det for meget uklogt, hvis man ikke nu vil gennemføre dette Princip, da det har slaat dyb Rod i Befolkningen; og det derfor er min Overbevisning, at det ikke lader sig afvise. Kravet paa dets Gennemførelse vil komme tilbage atter og atter med stedse større Styrke, saa at det tilsidst vil gjøre sig gjældende, og Resultatet kan da let blive, at man paa et senere Tidspunkt og under andre Forhold kan komme ind paa at gennemføre det efter mere hderlig gaende Regler end dem, hvormed man nu vil kunne finde sig tilfredsstillet. — Held anderledes stiller jeg mig overfor et andet Princip, som Loven har indført, og som vel paa en Maade maa siges at være Hovedprincippet i Lovforslaget, nemlig Formuebestatningen. Jeg maa for mit Vedkommende aabent udtale, at jeg ikke kan Andet end være i Tvivl endog om dette Principis principielle Berettigelse. Den ærede Indleder (Bojsen) sagde igaar — og det anser jeg for hans Hovedargument — at Formuen var en Støtte for den personlige Næring. Formuen kan ganske vist være en Støtte for den personlige Næring, men dette beror paa et rent Tilfælde, nemlig paa, om Vedkommende driver Næring, eller om han ikke er i et saadant Tilfælde, hvor han hverken driver nogen